

Egy elsüllyedt világ mai tanulságai

Ká-vájnicsiskodás

asszonyok

Nem csak

az áskorbáskánk maradt rommezőkön lehet olyan ásatásokat folytatni, amelyeknek nyomán feltáruhnak hajdan volt eleink titkai. A Bibliában ágen ált emberek szaván keresztáskán szákán-t meg minket Isten, ács ezárt egy ági világ gondolkodásmdájnak, tárgyi ács lelki világának aprás emákei maradtak ránk a Biblia sorai mágátt.

Hallgatásztak-e

a bronzkorban - ábrahm korában - az asszonyok? Van egy bibliai háradás, amely erről skán mázes első kánnyvának 18. fejezetében. Egy forrás nyári napon ábrahm a sátor bejratánál az árnycba házásdott, amikor három idegen ákezett hozzá vendágságe. A háradásbá megismerjásk az áskori vendáglás szabályait. áAmikor megláta őket, elábásk futott a sátor bejratásk, fálidre borult, ács ágy skán: Uram, ha megnyertem jándulatodat, kárek, ne keráld el szolgálodat! Mindjárt hozok egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat ács döljete le a fa alá! Áon meg hozok egy kis kenyeret, hogy feládkádjete, ács ágy menjete tovább" (2-5). Egy vándor-pászor ágy fogadta az előkelő láitogát. A kánzán elfogyasztott kenyér a skánvetságes jásk viszony jele volt. A további skánvegből hamar kiderásk, hogy a falat kenyér az lakomát is jelenthetett akkor, ha a három kánláknás idegennek a jándulatát akarta elnyerni a házigazda. áAm ábrahm besietett Sárájhoz a sátorba, ács azt mondta: siess, dagassz meg három márták finomlisztet, ács skánss lángost! Kiszaladt ábrahm a csordához is, fogott egy skánp szopás borját, ács odaadta a legányának, az pedig gyorsan elkászátette. Azután vett vaját, tejet, meg vette a borját, amelyet elkászátettek ács elájásk tette. Ő maga pedig ott állt mellettkásk a fa alatt, amág ette" (6-8). Pontos háradás ez egy bronzkori vendágságról; a frissen skánlt lepánykenyérből, a borjás skánltból, tejből, vajbásk állásk lakomásk, mikánzben a házigazda az előkelő idegenekkel beszágetni kezdett. Egy mai riporter sem árhát le pontosabban. A beszágetásen asszonynak nem illett ácszt venni, de Sárja, mint ahogyan minden asszony, ká-vájnicsi volt. A sátor ponyvája mágátt hallgatászott. Ma sem tártáon ne az máskánt az arab pusztásk beduinjainál, no, meg nájlunk sem.

á á á á á á á á á á

Lájbmosással

vallott szerelmet

Van

az áskszákvetságnek is egy nevezetes ázálájbmosás tártánete", ahol jázus a tanátványokkal tesz egy skánmunkra áorthetetlen dolgot. Az antik világban ezt a gesztust az egy ázhájz"-hoz tartozásk, egymással ács vendágeikkel kapcsolatban gyakorolták, ami az ásszetartósk ács az egymás elfogadásának jele volt. Gazdag, szimbolikus tartalmásk az áskori irodalom is beszáol. Az Odáskszeia 19. áneke páldáskul arrásk beszáol, hogy a tráskjai háborábásk sok kaland után hazatáror, rágen lájtot Odáskszeszt feleságe előszár nem ismeri fel. Megparancsolja skánjának, hogy mossák meg a jávevény lábait, de ő azt káori, hogy ázegy áltes anyásk tegye ezt vele, aki a dajkája volt. A dajka lájbmosás kánzben ázazonnal ráismert sebáre, amelyet vadkan foga vájgott" (393. sor). Áerdekes párhuzam a ázjáskzsef ács Aszenájt" cÁ-mű első skánjadi zsidásk regány egyik jelenete, ami 1Máz 41:45-t, Jáskzsef hájzassájkáskásknek tártánetát dolgozza fel, ahol Aszenájt, egy egyiptomi pap lánya ágy vall szerelmet, hogy jávendöbeliának ő mossá meg a lábait. Áme a lájbmosás, aminek ma kevesen tudják az ártelmát, hajdan egy kánzismert jelkáp volt, ami az emberek egymással valás szoros kánzsságot demonstrálta. Egy jelkáp volt, amit mindenki ártett. Mára máj elhalványodott az igazi tartalma.

Á

"Kézelbarát"

Ma divatos történetek forrása lett, hogy az utolsó vacsoránál János - a "szeretett tanítvány"-, Jézus "kézelbarát" feküdt. Más fordítások szerint "széles" beajkolt fejet fektetett az asztalra. Ez a mai olvasás számára értelmezhetetlen, vagy legalábbis rosszul értelmezhető. De hogyan is ettek a rágcsók? Oldalfelül, egyik karjukon kényelmesen. Természetesen, ha mindenki a jobb vagy a bal kényelmére támaszkodott volna, akkor nem lehetett volna az asztalra ültetni, hiszen mindenki csupán a másik hátát látta volna. Ezért párban, egyik a jobb, másik a bal kényelmére támaszkodva heveredett le az asztalhoz. Az volt a "kézelbarátom", aki velem szemben kényelmesen ült. Így az utolsó vacsorán János volt Jézus párja, "kézelbarátja".

Ha a Biblia számára is fontos mondanivalóhoz el akarunk jutni, akkor fel kell fedeznünk magunknak ezt a régi világot. Nem elég "széles" előszedni a felülről azt, ami ránk maradt, hanem az Ige jobb megértése érdekében meg kell ismernünk azt az embert gondolkodásában, anyagi kultúrájában, aki a kinyilatkoztatást kapta. Aki nem érti azt, hogy Isten hajdan mit mondott, az azt sem fogja megérteni, amit a régi igazságot ma mond nekünk.

Á

Dr.
Szigeti Jenő

egyetemi
tanár

Á